

IŠ EUGENIJOS ŠIMKŪNAITĖS RAŠYTINIO PALIKIMO

Dr. Romas Pakalnis

Visi, kas bent kiek arčiau pažinojo habilituotą daktarę Eugeniją Šimkūnaite, be abejo, turėjo progos įsitikinti Jos talento įvairiapusiškumu, pažiūrų platumu, originalia mąstysena, savita gyvensena, šmaikščiu žodžiu ir ypatinga kalba. Vieniems Ji – įžymi vaistažolių tyrinėtoja, kitiems – farmacininė, treitiems – botanikė, ketvurtiems – meno ir menininkų vertintoja, dar kitiems – talentinga Lietuvos gamtos ir tradicijų žinovė, sergančiųjų gelbėtoja, originalių paskaitų skaitytoja, radijo ir televizijos laidų dalyvė. Pritiko Jai dažno pasakomas Žiniuonės vardas. Nepyko ir ragana pavadinta, bet labiausiai pamalonindavo, matyt, dar vaikystės metais pritaęs Gesės vardas. Jau dešimtmetį Jos amžinojo poilsio vietą Utenos rajono Tauragnų bažnytkaimio kapinėse puošia gėlės, pavasariškai žydi ir sodriomis uogomis dabinasi vyšnia.

„Gyvenimo receptai“, „Gyvenimo paslaptys ir lemtys“, „Gyvenimas be tablečių“ – tai trys Eugenijos Šimkūnaite's rašytinio palikimo knygos, pasirodžiusios 2001–2006 metais. Visi šie leidiniai (juos išleido „Žuvėdros“ leidykla) sukėlė didžiulį skaitytojų susidomėjimą, o knygos „Gyvenimo receptai“ ir „Gyvenimas be tablečių“ jau tapo bibliografinė retenybe. Todėl skaitytojų pageidavimu buvo nutarta išleisti ketvirtąjį E. Šimkūnaite's palikimo leidinį „Sveiko gyvenimo paslaptys“, į jį sudedant pačius įdomiausius ir vertingiausius jos straipsnius iš knygų „Gyvenimo receptai“ ir „Gyvenimas be tablečių“.

E. Šimkūnaite's straipsniai remiasi turiningais ir detaliais vaistažolininkystės tyrinėjimais, kuriuos ji atliko tarsi tęsdama savo tėvelio – Tauragnų vaistininko – darbus. Daktaro ir habilituoto daktaro disertacijos, moksliniai straipsniai, pranešimai konferencijose ir buvo skirti lietuvių vaistažolininkystei. Iš šioje knygoje skelbiamų straipsnių skaitytojas supras, kaip originaliai autorė sugebėjo apibendrinti ir rašytine forma perteikti XX a. pabaigos mokslo bendruomenei ir plačiajai visuomenei lietuvių vaistažolininkystės patirtį, kuri dažnai būdavo perduodama iš kartos į kartą pasakojimais, patarimais ir pamokymais. Beje, šią patirtį dažnai gaubdavo natūrali paslapčių skraistė. Išryškėja ir kitas daktarės bruožas – sugebėjimas palyginti lietuvių vaistažolininkystės ir liaudies medicinos patirtį su kitų tautų sukauptomis žiniomis. Šitaip lyginti autorė galėjo todėl, kad kelerius metus dirbo Kazachstane, daug keliavo, pažinojo ir bendravo su daugeliu Latvijos, Estijos, Rusijos, Lenkijos ir kitų šalių mokslininkų.

Knygoje skelbiama medžiaga atskleis ir dar vieną E. Šimkūnaitės savybę – savitai ir subtiliai dalytis su žmonėmis pačios sukauptu žinių lobynu. Daugelis šios knygos straipsnių – tai atsakymai skaitytojams, supratusiems, kad jie turi sveikatos ar gyvenimo problemų. Tai išties savotiški sveiko gyvenimo receptai, kurių prireikia keičiantis žmogaus amžiui ir visuomenei.

Tikimės, kad šios knygos skaitytojai pratęs bendravimo su Eugenija Šimkūnaite malonumą, vėl pajus šimkūnišką nuoširdumą ir tiesumą, kalbos savitumą. Prisiminsime galbūt ir tai, kad autorės tekstai buvo autentiški – taip Ji kalbėjo, taip ir rašė. Taip pateikiame ir mes. Eugenijos Šimkūnaitės labdaros ir paramos fondas ir leidėjai tikisi, kad knyga, kurioje sutelkti įdomiausi ir reikšmingiausi darbai iš E. Šimkūnaitės rašytinio palikimo, sulauks skaitytojų.